

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 25 април 2018 г. — X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-288/18)

(2018/C 276/26)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател в касационното производство: X BV

Отговорник в касационното производство: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициален въпрос

Следва ли подпозиции 8528 51 00 и 8528 59 40 от Комбинираната номенклатура (в редакцията, действала от 1 януари 2007 г. до 25 октомври 2013 г.) да се тълкуват в смисъл, че плоските екрани с течнокристална технология на изображението (LCD), които са проектирани и произведени за възпроизвеждането на информация, постъпила от автоматични машини за обработка на информация, и на комплексен видеосигнал от други източници, независимо от останалите обективни характеристики и свойства на конкретния монитор, трябва да бъдат класирани в подпозиция 8528 59 40 от КН, ако с оглед на своите размери, тегло и функционалност те не са подходящи за работа от близко разстояние? В тази насока има ли значение дали ползващият (четящият) екрана и обработващият и/или въвеждащият информацията в автоматичната машина за обработка на информация са едно и също лице?

Преюдициално запитване от Arbeitsgericht Cottbus — Kammern Senftenberg (Германия), постъпило на 2 май 2018 г. — Reiner Grafe und Jürgen Pohle/Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH und OSL Bus GmbH

(Дело C-298/18)

(2018/C 276/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Arbeitsgericht Cottbus — Kammern Senftenberg

Страни в главното производство

Ищци: Reiner Grafe, Jürgen Pohle

Отговорници: Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH, OSL Bus GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представява ли прехвърлянето на стопанската дейност по обслужването на автобусни линии от едно предприятие за автобусни превози на друго въз основа на процедура за възлагане на обществена поръчка съгласно Директива 92/50/ЕИО ⁽¹⁾ за възлагане на обществени поръчки за услуги, прехвърляне на стопанска дейност по смисъла на член 1, параграф 1 от Директива 77/187/ЕИО ⁽²⁾, независимо че между двете посочени предприятия не се прехвърлят значими материални активи, по-специално автобуси?

- 2) Дава ли твърдението — че при възлагането на обществена поръчка за услуга за определен срок автобусният парк повече не е от съществено значение за стойността на стопанската дейност въз основа на икономически разумно решение, предвид продължителността на експлоатацията му и по-строгите технически изисквания (допустимо равнище на отработените газове, автобуси с нисък под) — основание да не се следва практиката на Съда на Европейския съюз, установена в решение от 25 януари 2001 г. (C-172/99), в смисъл че при тези условия запазването на съществена част от трудовите правоотношения на персонала също може да доведе до прилагане на Директива 77/187/ЕИО?

⁽¹⁾ Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги (ОВ L 209, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 50).

⁽²⁾ Директива 77/187/ЕИО на Съвета от 14 февруари 1977 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 61, 1977 г., стр. 26).

Преюдициално запитване от Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Белгия), постъпило на 4 май 2018 г. — X/Belgischer Staat

(Дело C-302/18)

(2018/C 276/28)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Ответник: Belgischer Staat

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 5, параграф 1, буква а) от Директива 2003/109/ЕО ⁽¹⁾, който предвижда по-специално че за получаването на статут на дългосрочно пребиваващ гражданинът на трета страна трябва да докаже, че „разполага“ за себе си и за членовете на неговото семейство с право на издръжка с устойчиви и редовни доходи, достатъчни за покриване на собствената му издръжка и тази на членовете на семейството му, без да се прибягва до системата за социално подпомагане на съответната държава членка, да се тълкува в смисъл, че за тази цел се имат предвид само „собствени доходи“ на гражданина на трета страна?
- 2) Или за тази цел е достатъчно доходите да са на разположение на гражданина на трета страна, без да се поставят изисквания относно произхода на тези доходи, така че те да могат да бъдат предоставени на гражданина на трета страна и от член на семейството или друго трето лице?
- 3) Ако отговорът на последния въпрос е утвърдителен, достатъчно ли е в този случай поето от трето лице задължение за финансиране на разноски, с което това трето лице се задължава да гарантира, че молителят, който иска да получи статут на дългосрочно пребиваващ, „разполага със стабилни, редовни и достатъчни средства за себе си и за членовете на семейството му на [негова] издръжка, така че да не б[уде] в тежест на публичните органи“, за да се докаже, че молителят може да разполага с доходи по смисъла на член 5, параграф 1, буква а) от Директива 2003/109/ЕО?

⁽¹⁾ Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225).